

Gud uppfostrar sina arbetare.

”Gud har gett varje människa en uppgift, och vi ska erkänna visdomen i hans plan genom att samarbeta helhjärtat med honom. Äkta lycka finns bara i ett tjänande liv. Den som lever ett meningslöst, själviskt liv är olycklig. Han är missnöjd med sig själv och med alla andra. Herren uppfostrar sina arbetare, för att de ska kunna bli förberedda att fylla de platser som de blivit anvisade. På det sättet önskar han göra dem passande att utföra en mer godtagbar uppgift.

Ett monotont liv är inte det som bäst leder till andlig tillväxt. Somliga kan bara nå den högsta andliga nivån genom att tingens vanliga ordning ändras. När Gud i sin försyn ser att förändringar är nödvändiga för en framgångsrik utveckling av karaktären, rubbar han livets jämna gång.

Det finns de som önskar vara en styrande makt, och som behöver helgas genom underkastelse. Gud orsakar en förändring i deras liv. Kanske lägger han uppgifter framför dem som de inte skulle ha valt. Om de är villiga att ledas av honom kommer han att ge dem nåd och styrka att genomföra dessa uppgifter i en anda av ödmjukhet och hjälpsamhet. På så sätt blir de kvalificerade att fylla platser där deras disciplinerade förmågor kommer att göra stor nytta. Gud tränar somliga genom att leda besvikelser och skenbara misslyckanden till dem. Det är hans mening att de ska lära sig behärska svårigheter. Han inspirerar dem med en beslutsamhet att göra varje synbart misslyckande till en framgång. Människor ber och gråter ofta på grund av de trassligheter och hinder som möter dem. Men om de uthålligt behåller den förtröstan de hade i början, ända till slutet, kommer Han att röja deras väg. De ska få framgång medan de kämpar mot svårigheter som verkar oöverstigliga.

Många är okunniga om hur de ska arbeta för Gud, inte för att de behöver vara okunniga, utan för att de är ovilliga att underkasta sig hans träning. Moab nämns som ett misslyckande för att, enligt profeten, ”I trygghet har Moab levt sedan sin ungdom, ostörd likt vin som fått vila på dräggen och inte hållits från kärll till kärll. Han drevs aldrig i landsflykt. Därför har han bevarat sin smak, och hans doft är oförändrad.” (Jer 48:11.)

Så är det med dem som inte renats från sina medfödda och omhuldade benägenheter till det som är fel. Deras hjärtan har inte renats från föroreningar. De gavs tillfälle att utföra Guds verk, men de valde inte att göra detta verk, för de ville genomföra sina egna planer.

Den kristne ska förberedas för att utföra ett arbete som avslöjar vänlighet, fördragsamhet, tålmod, mildhet och uthållighet. Dessa värdefulla gåvor måste kultiveras i den kristnes liv, så att han, när han kallas till tjänst av Mästaren, kan vara redo att använda sina högsta krafter för att hjälpa och välsigna människor omkring honom.”

Review and Herald, 2 Maj 1907

Av Ellen White